

РЕШЕНИЕ

№ 12457

гр. София, 19.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 19.07.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова

Анастасия Хитова

при участието на секретаря Антонина Митева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **4594** по описа за **2024** година докладвано от съдия Петя Стоилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-чл.228 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, вр. с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение от 15.03.2024 г., постановено по НАХД № 16021/2020 г. по описа на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 18 - ти състав е отменено Наказателно постановление № 33-00-305/13.11.2020 г., издадено от А. Т. Г., Заместник-министър на културата, с което на М. В. М., за извършени нарушения по чл. 228в, пр. 1, вр. чл. 193, т. 2 от Закона за културното наследство и по чл. 228в, пр. 1 вр. чл. 193, т. 3 от същия закон са наложени две административни наказания глоба в размер на по 800 лева всяко.

В срока и по реда на чл. 211, ал.1 от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН, решението е оспорено с касационна жалба от административнонаказващия орган – Заместник министър на културата, посредством упълномощен юрисконсулт, с искане да бъде отменено и вместо него - НП да бъде потвърдено.

Наведените касационни основания са за нарушение на закона - чл. 348, ал.1, т.1 от НПК, вр. чл. 63в от ЗАНН. Осъществяването им е аргументирано с подробни доводи, че кметът на Район "В.", като орган на изпълнителната власт е ръководил проверяваната администрация и като такъв е бил длъжен да окаже съдействие и да предоставя документи на длъжностни лица - инспектори от Инспектората за опазване

на културното наследство в Министерството на културата по чл. 15 от ЗКН при упражняване на техните правомощия. В тази връзка сочи, че с изпращането на отговор до Министерство на културата, който съдържа само обяснения, кметът не е съдействал, както и не е изпълнил задължението по предоставяне на документи. Поддържа, че описаните в НП административни нарушения - непредставяне на изисканите документи, респективно неоказване на съдействие на проверяващите лица при изпълнение на техните правомощия, са безспорно установени. В заключение моли съда да отмени въззивното решение.

Касаторът Заместник-министър на културата се представлява от юрк. А.. Същата моли за отмяна на въззивното решение и претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът по касационната жалба се представлява от адв. Й., оспорва жалбата, в случай на отмяна на въззивното решение иска намаляване на наложената санкция в предвидения минимален размер.

Представителят на Софийска градска прокуратура заявява становище за валидност, допустимост и правилност на оспореното решение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, Х. касационен състав като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно Решение, съобразно чл. 218, ал. 2 АПК и след като прецени събраните доказателства, приема от правна страна следното:

Жалбата е подадена от надлежна страна и в срока по чл.211, ал.1 АПК вр. с чл. 63в от ЗАНН, поради което е допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

На 10.07.2020 г. Ц. – К., в качеството на "главен инспектор" в ГД "Инспекторат за опазване на културното наследство" към Министерство на културата, съставила на М. В. М., на длъжност кмет на Район „В.“ - Столична община, акт за установяване на административно нарушение № 6/10.07.2020 г. Актът е съставен на основание чл. 228в, във връзка с изискванията на чл. 193, т. 2 и т. 3 от ЗКН, като в обстоятелствената му е описано, че във връзка с констатираното при служебна проверка на 01.06.2020 г. в [населено място] (на обект: „Паметник на загиналите в Б. война 1912-1913, М. война 1913 и Първата световна война 1914-1918“ и ремонтно-възстановителни дейности на алейна мрежа, с подмяна на настилки, изпълнение на поливна система, чешми, улично осветление и елементи на градското обзавеждане в ПИ 49206.2633.1055, УПИ Х1У-, за кметство, културен дом и озеленяване“, кв. 30, [улица], [населено място], СО - район „В.“, [населено място] и съставен Констативен протокол от дата 17.06.2020 г., вх. № 33-00-305/ 17.06.2020 г. на МК), контролните органи извършили посещение в Столична община, район „В.“, където са изискали на място съдействие за предоставяне на следните документи: кореспонденция до Министерство на културата, с която СО - Район „В.“ съобщава за предстоящи строително - ремонтни дейности в териториалния обхват на единична недвижима културна ценност - паметникът в [населено място], Столична община - район „В.“, [населено място]. В обстоятелствената част на АУАН е отразено също, че от район „В.“ не е оказано съдействие на инспекторите в качеството им на длъжностни лица, действащи при изпълнение на предоставените им със ЗКН правомощия и не са им представени никакви документи. Затова, по-късно, с писмо, изх. № 33-00-305/09.06.2020 г. на МК, изпратено по обмен (вх. № РВР20-ДИ04-146/09.06.2020 г. в район „В.“ - Столична община), връчено на 11.06.2020 г., са изискани същите документи, като е даден тридневен срок от получаване на писмото за предоставянето им (срокът изтекъл на

15.06.2020 г.). С писмо, изх. № Към РВР20-ДИ04-146-[1] от 16.06.2020 г. на Район „В.“ - СО, Министерство на културата е уведомено следното: „Констатираните дейности са извършени поради лошото състояние на Военния паметник и околното парково пространство и целят създаване на по-благоприятни условия за отпих на местните жители, както и подчертаване значимостта на паметника. Дейностите са извършени по инициатива и със средства на жители на [населено място]. Районната администрация изразява позиция, че извършените строително - монтажни работи са свързани с възстановяването на компрометирани настилки и елементи на парковото пространство, без да се извършва пряка намеса върху Военния паметник и без да се нарушават условията за неговото възприемане като историческа недвижима културна ценност; констатираната подмяна на настилки не попада в хипотезата на чл. 151, ал. 2 от ЗУТ във връзка с чл. 151, ал. 1, т. 1 от ЗУТ.

Въз основа на АУАН, заместник-министър на културата издал на М. В. М. наказателно постановление № НП № 33-00-305/13.11.2020 г. Цифрово в акта е посочено, че с бездействието си М. е осъществил фактическия състав на административните нарушения по чл. 228в, предл. първо, вр. с чл. 193, т. 2 и т. 3 от Закона за културното наследство, поради което са му наложени общо две административни наказания „глоба“ в размер на по 800 лева всяко.

За да постанови решението си, въззивният съд анализирайки събраните писмени и гласни доказателства е приел, че безспорно се установява, че кметът на посочения район към месец юни 2020 г. е отсъствал от сградата на общинската администрация при посещението на служителите с контролни функции от МК, респективно не е бил намерен от служителите на общината, с които проверяващият екип е комуникирал тогава (видно от съответното нарочно писмо от кмета на района ведно с уведомление, същият кмет не е бил в отпуск към онзи момент), както и че писмото с искането е било получено, чрез съответната система за обмен на документация в районната администрация в действителност още на 09.06.2020 г. и на 10.06.2020 г. е било разпределено от кмета за работа, като е изпратен отговор на 16.06.2020 г. след още няколко преразпределения на така постъпилата в районната администрация задача (кореспонденция с искане за представяне на документация). В тази връзка въззивният съд е приел извод, че виновно (съобразно чл. 7 вр. чл. 6 и чл. 11 от ЗАНН вр. чл. 11 от НК) и въобще съставомерно поведение от страна на кмета на района в СО липсва, тъй като последният е направил нужното в разумен срок за изпълнение на указанията в писмото на проверяващите органи от МК. Въз основа на установената по делото фактическа обстановка, която касационната инстанция в съответствие с чл. 220 АПК, вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН възприема изцяло, СРС намерил, че в случая е нарушен материалният закон, поради което е отменил наказателното постановление.

Решението е правилно.

Касационният състав възприема изцяло мотивите на въззивната инстанция, че в случая няма как бездействието на проверявания да бъде възприето за нарушение на разпоредбите на ЗКН.

Съгласно чл. 15, ал. 1 от ЗКН в Министерството на културата се създава Инспекторат за опазване на културното наследство, който предвид ал. 2 от цитираната, осъществява контрол за спазването на изискванията на този закон и на издадените въз основа на него актове, свързани със: 1. извършване на теренни и подводни археологически проучвания; 2. териториално-устройствена защита на недвижимите културни ценности; 3. опазване на движимите и недвижимите културни ценности в

музеите; 4. извършване на консервация и реставрация на движимите и недвижимите културни ценности; 5. изпълнение на сключените концесионни договори; 6. опазване на книжовни и литературни културни ценности, съхранявани в библиотечните и архивните колекции - ръкописи, архивни документи и старопечатни издания; 7. (нова - ДВ, бр. 54 от 2011 г.) извършване на сделките с движимите културни ценности.

С разпоредбата на чл. 193 от ЗКН е установено, че лицата, спрямо които се извършва проверка по чл. 192, ал. 1, са длъжни да: 1. осигурят безпрепятствен достъп до проверяваните обекти; 2. оказват съдействие на длъжностните лица при упражняване на техните правомощия; 3. предоставят исканите от длъжностното лице документи и доказателства.

Правилно въззивният съд е приел за недоказано извършването на сочените с НП нарушения по чл. 193, т. 2 и т. 3 от ЗКН. В конкретния случай, видно от отразената в АУАН и НП фактическа обстановка е, че както актосъставителят, така и АНО са изложили дълга и обстойна фактическа обстановка на развилата се между ответната страна и Министерство на културата кореспонденция, но в същата липсват конкретни действия, респ. бездействия, с които кмета на район „В.“ СО да е допуснал нарушение на цитираните разпоредби. В случая, действително е била инициирана проверка по смисъла на чл. 192, ал. 1 ЗКН, за която, според показанията на свидетелката К., порверяващите са се самосезирали, но чисто обективно, както е и установено по делото, кметът не е присъствал/намерен при посещението на контролните органи в Столична община, Район „В.“. Проверяващите са се опитали, но не са успели да се свържат с него по телефона, поради което неоснователно касаторът твърди, че кметът, е следвало да възложи на свой подчинен да окаже съдействие на проверяващите. Макар и със закъснение, М. е изпратил в писмен вид информация по случая на проверяващите органи. В допълнение, следва да се посочи, че при липса на исканите документи, няма как писмените обяснения на проверявания да бъдат възприети за нарушение на разпоредбата на чл. 193, т. 3, вр. чл. 228в ЗКН.

В рамките на заявените касационни основания и при извършена служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК съдът не констатира друг порок за касиране на оспореното решение, поради което и на основание чл.221, ал.2 АПК вр. чл.63 ЗАНН същото се оставя в сила.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, вр. чл. 63в ЗАНН, Административен съд София град, XII касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 15.03.2024 г. на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 18 – ти състав, постановено по НАХД № 16021/2020 г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

